

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B**

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1825/2000

z dnia 25 sierpnia 2000 r.

określające szczegółowe przepisy stosowania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny

(Dz.U. L 216 z 26.8.2000, str. 8)

zmienione przez:

Dziennik Urzędowy

	nr	strona	data	
► M1	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 275/2007 z dnia 15 marca 2007 r.	L 76	12	16.3.2007

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1825/2000**z dnia 25 sierpnia 2000 r.****określające szczegółowe przepisy stosowania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 19,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Należy ustanowić szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, w szczególności w zakresie sprzedaży dokonywanych między Państwami Członkowskimi, aby system etykietowania nie powodował zakłóceń w handlu na rynku wołowiny i cielęciny.
- (2) W celu zapewnienia możliwości prześledzenia konieczne jest, w kontekście zarówno obowiązkowych, jak i dobrowolnych systemów etykietowania wołowiny, aby podmioty i organizacje stosowały system identyfikowania oraz pełnej, wszechstronnej rejestracji w odniesieniu do wołowiny, na wszystkich etapach produkcji i sprzedaży.
- (3) W celu identyfikacji ubojni nieposiadających numeru zatwierdzenia konieczne jest, na okres przejściowy, wprowadzenie alternatywnych metod identyfikowania takich ubojni.
- (4) Konieczne jest również określenie procedury, jakie należy stosować podczas etykietowania wołowiny pochodzącej od zwierząt, co do których nie są dostępne pełne dane dotyczące urodzenia i przemieszczania, ponieważ rejestrowanie tych danych wymagane było dopiero po dniu 1 stycznia 1998 r. na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 820/97 z dnia 21 kwietnia 1997 r., ustanawiającego system identyfikacji i rejestracji bydła oraz dotyczące etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny ⁽²⁾. Konieczne jest również wprowadzenie podobnego przepisu, dotyczącego etykietowania wołowiny, pochodzącego od zwierząt żywych przywożonych do Wspólnoty z państw trzecich.
- (5) W kontekście pełnego określenia pochodzenia i w celu uniknięcia zbędnego powtarzania oznaczenia na etykiecie Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym zwierzę było hodowane, niezbędne jest wprowadzenie uproszczonego systemu okazywania informacji, opartego na czasie, w którym zwierzę, z którego pochodzi mięso, było hodowane w Państwie Członkowskim lub państwie trzecim, w którym zwierzę to urodziło się lub zostało ubite.
- (6) Konieczne jest wyjaśnienie sytuacji w odniesieniu do dodatkowych informacji, które mogą być umieszczane na etykietach zgodnie z uproszczonymi procedurami etykietowania mielonej wołowiny. Na mocy art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, takie dodatkowe informacje mogą zostać określone do dnia 1 września 2000 r. Niektóre informacje mogą zostać określone do dnia 1 stycznia 2002 r., jeżeli dane Państwo Członkowskie

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, str. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 117 z 7.5.1997, str. 1.

▼ B

podjęło decyzję o stosowaniu krajowego, obowiązkowego systemu etykietowania, obejmującego takie informacje lub jeżeli dany podmiot wskazuje takie informacje dobrowolnie.

- (7) W kontekście dobrowolnego systemu etykietowania wołowiny konieczne jest określenie przyspieszonej lub uproszczonej procedury zatwierdzania niektórych etykietowanych kawałków wołowiny w danym Państwie Członkowskim zgodnie z zatwierdzoną specyfikacją i wprowadzanych na terytorium innego Państwa Członkowskiego.
- (8) W celu zagwarantowania wiarygodności specyfikacji konieczne jest, aby niezależny organ oraz właściwe władze miały dostęp do wszystkich zapisów prowadzonych przez podmioty i organizacje oraz przeprowadzania kontroli na miejscu na podstawie analizy ryzyka.
- (9) Artykuł 17 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 ustanawia niektóre przepisy dotyczące produkcji wołowiny w całości lub częściowo w państwie trzecim. Właściwe jest określenie szczegółowych przepisów wykonawczych w zakresie procedury zatwierdzania przywozu wołowiny z państw trzecich.
- (10) W celu zapewnienia, że ustalenia dotyczące etykietowania, stosowanego względem przywożonej wołowiny mają taką samą wiarygodność jak te stosowane do wołowiny pochodzącej ze Wspólnoty, Komisja zbada otrzymane zgłoszenia od państw trzecich. Gdy Komisja dojdzie do wniosku, że procedury i/lub kryteria stosowane w danym państwie trzecim są równorzędne w stosunku do norm określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000, kompletne zgłoszenie jest przekazywane Państwu Członkowskim.
- (11) W celu zagwarantowania wiarygodności systemu etykietowania w państwach trzecich, Komisja może zażądać dodatkowych informacji i powinna podjąć wszelkie niezbędne środki w zależności od otrzymanych informacji w wyniku takich wniosków.
- (12) Komisja może przeprowadzać kontrole w państwach trzecich. Aby móc przeprowadzać kontrole w państwie trzecim Komisja potrzebowałaby wcześniejszej zgody danego państwa trzeciego. W wypadku nieotrzymania takiej zgody Komisja powinna podjąć niezbędne środki.
- (13) Konieczne jest, aby Państwa Członkowskie przeprowadzały kontrole w celu zagwarantowania dostatecznej dokładności etykiet stosowanych dobrowolnie.
- (14) Należy ustanowić ramy w zakresie sankcji nakładanych na podmioty. Ramy te powinny uwzględniać sytuacje, w których operator nie etykietował wołowiny w sposób zgodny z przepisami systemu obowiązkowego etykietowania lub w przypadku gdy podmiot etykietował wołowinę w ramach systemu dobrowolnego etykietowania, jednak nie spełniając wymogów specyfikacji lub gdy zatwierdzona specyfikacja nie istnieje. Na czas ograniczony, do dnia 1 stycznia 2001 r. w celu uwzględnienia trudności podmiotów we wprowadzaniu w życie przepisów niniejszego rozporządzenia, najsurowsze sankcje powinny być stosowane tylko w wypadkach umieszczenia na etykiecie informacji wprowadzających konsumenta w błąd lub niezgodnych z zatwierdzoną specyfikacją.
- (15) Rozporządzenie (WE) nr 820/97 stanowi, że każdy podmiot lub organizacja, zamierzająca umieszczać na etykiecie dobrowolne wskazania, przedstawia specyfikację do zatwierdzenia przez właściwy organ każdego Państwa Członkowskiego, w którym ma miejsce produkcja lub dana sprzedaż wołowiny. Rozporządzenie Rady (WE) nr 2772/1999 z dnia 21 grudnia 1999 r., określające ogólne zasady systemu obowiązkowego etykieto-

▼B

wania wołowiny ⁽¹⁾ zezwalało podmiotom, do dnia 31 sierpnia 2000 r., na dalsze dobrowolne umieszczanie wskazań na etykietach wołowiny jako uzupełnienie obowiązkowych wskazań.

- (16) Ustalono, że w zatwierdzona dobrowolna specyfikacja nie została zmieniona oraz pod warunkiem jest ona zgodna z nowymi zasadami, właściwe jest, aby zarówno takie specyfikacje, jak i te zatwierdzone dla państw trzecich, nadal obowiązywać.
- (17) Rozporządzenie (WE) nr 820/97 stanowi, że w przypadku gdy wystarczające szczegóły są dostępne w systemie identyfikacji i rejestracji bydła, Państwa Członkowskie mogą zdecydować, że dla wołowiny ze zwierząt urodzonych, hodowanych i ubitych w tym samym Państwie Członkowskim, konieczne jest podanie na etykietach także pozycji dodatkowych. Rozporządzenie (WE) nr 2772/1999 zezwoliło Państwom Członkowskim na dalsze korzystanie z możliwości wprowadzenia obowiązkowego systemu etykietowania w odniesieniu do wołowiny pochodzącej ze zwierząt urodzonych, utuczonych i ubitych na ich własnym terytorium, zgodnie z art. 19 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 820/97, tymczasowo do dnia 31 sierpnia 2000 r.
- (18) Decyzja Komisji nr 98/595/WE z dnia 13 października 1998 r. dotycząca stosowania obowiązkowego systemu etykietowania wołowiny we Francji i Belgii ⁽²⁾ oraz decyzja Komisji nr 1999/1/WE z dnia 14 grudnia 1998 r., dotycząca stosowania obowiązkowego systemu etykietowania wołowiny w Finlandii ⁽³⁾, zezwalają tym Państwom Członkowskim na wprowadzenie obowiązkowego systemu etykietowania w odniesieniu do wołowiny pochodzącej ze zwierząt urodzonych, utuczonych i ubitych na ich własnym terytorium. Decyzje te, jak również wszystkie kolejne decyzje tego typu, powinny mieć dalej zastosowanie do pełnego wskazania pochodzenia we Wspólnocie do czasu wejścia w życie obowiązkowego systemu etykietowania z dniem 1 stycznia 2002 r.
- (19) W celu nadzorowania stosowania dobrowolnego systemu etykietowania, Państwa Członkowskie powinny rejestrować zatwierdzone specyfikacje i przekazywać Komisji informacje o swoich krajowych przepisach wykonawczych oraz dobrowolnych wskazaniach zatwierdzonych na ich terytorium. Informacje te muszą być regularnie aktualizowane.
- (20) Konieczne jest uchylene rozporządzenia Komisji (WE) nr 1141/97 z dnia 23 czerwca 1997 r., ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 820/97 w zakresie etykietowania wołowiny i produktów z wołowiny ⁽⁴⁾, ostatnio zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 824/98 ⁽⁵⁾. Jednakże w celu uniknięcia niejasności w okresie przejściowym, poprzedzającym wprowadzenie systemu obowiązkowego, ustanowionego w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000, przepisy rozporządzenia (WE) nr 1141/97 powinny pozostać w mocy w odniesieniu do mięsa pochodzącego ze zwierząt ubitych przed dniem 1 września 2000 r.
- (21) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wołowiny i Cielęciny,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

⁽¹⁾ Dz.U. L 334 z 28.12.1999, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 286 z 23.10.1998, str. 55.

⁽³⁾ Dz.U. L 1 z 5.1.1999, str. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 165 z 24.6.1997, str. 7.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 117 z 21.4.1998, str. 4.

▼ B*Artykuł 1***Wykrywalność**

Wszystkie podmioty i organizacje, w rozumieniu art. 12 tiret trzecie rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 stosują, na wszystkich etapach produkcji i sprzedaży, system identyfikacji oraz system pełnej rejestracji.

System taki stosowany jest w sposób zapewniający powiązanie między identyfikacją mięsa a danym zwierzęciem lub zwierzętami jak przewidziano w art. 13 ust. 1 i art. 16 ust. 2 tego rozporządzenia.

System rejestracji zapisuje w szczególności dane dotyczące przybycia i wyjazdu inwentarza żywego, tusz lub kawałków, w celu zapewnienia zagwarantowania korelacji między przybyciem a wyjazdem.

▼ M1*Artykuł 1a***Definicje**

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „mięso mielone” oznacza mięso, które zostało posiekane na kawałki lub przepuszczone przez spiralno-śrubową maszynę mielącą, objęte jednym z kodów CN, o których mowa w art. 12 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, i zawierające mniej niż 1 % soli;
- b) „mięso drobne” oznacza małe kawałki mięsa uznane za nadające się do spożycia przez ludzi, które powstają wyłącznie w wyniku wykrawania i które otrzymuje się przy odkostnianiu tusz i/lub rozbiorze mięsa;
- c) „mięso rozebrane” oznacza mięso rozebrane na małe kostki, plastry lub inne pojedyncze porcje, które nie wymagają dalszego rozbioru przez podmiot gospodarczy przed nabyciem ich przez konsumenta końcowego i mogą być przez niego bezpośrednio wykorzystane. Definicja nie obejmuje mięsa mielonego i mięsa drobnego;
- d) „paczkowane mięso rozebrane” oznacza pojedynczą jednostkę towaru przeznaczoną jako taką do sprzedaży konsumentowi końcowemu oraz zakładom prowadzącym wyłącznie sprzedaż detaliczną, składającą się z mięsa rozebranego i opakowania, w które została zapakowana przed zaoferowaniem do sprzedaży, całkowicie lub częściowo osłoniętą tym opakowaniem w taki sposób, że zawartość nie może ulec zmianie bez otwarcia lub zmiany opakowania;
- e) „niepaczkowane mięso rozebrane” oznacza niepaczkowane mięso rozebrane wystawione w punkcie sprzedaży do sprzedaży konsumentowi końcowemu oraz niepaczkowane kawałki mięsa wystawione w punkcie sprzedaży do sprzedaży konsumentowi końcowemu, które zostaną pokrojone na prośbę konsumenta końcowego;
- f) „partia” oznacza mięso z kośćmi lub bez kości, np. tusze, ćwierci tusz lub kawałki mięsa bez kości rozebrane, zmielone lub zapakowane razem i praktycznie w takich samych warunkach;
- g) „sprzedaż detaliczna” oznacza postępowanie z mięsem i/lub jego przetwarzanie oraz przechowywanie w punktach sprzedaży lub dostaw dla konsumenta końcowego; definicja ta obejmuje działalność cateringową, stołówki zakładowe, zbiorowe żywienie, restauracje i inne zbliżone rodzaje działalności związane z żywieniem, sklepy, centra dystrybucji obsługujące supermarkety i hurtownie;
- h) „konsument końcowy” oznacza końcowego konsumenta mięsa rozebranego, który nie wykorzystuje tego mięsa do celów działań i działalności przedsiębiorstwa sektora spożywczego.

▼ B*Artykuł 2***Etykietowanie w przypadku gdy informacja nie jest dostępna**

1. Numer zatwierdzenia, określony w art. 13 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, jest to:

- a) numer zatwierdzenia określony w art. 10 ust. 1 dyrektywy Rady nr 64/433/EWG ⁽¹⁾;
- b) lub, w przypadku gdy nie ma numeru zatwierdzenia, krajowy numer rejestracyjny.

W przypadku gdy nie jest dostępny żaden z tych numerów, do dnia 1 stycznia 2001 r. numer może być zastąpiony nazwą (nazwiskiem) i adresem ubojni.

2. Na podstawie art. 13 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000:

- a) w odniesieniu do mięsa pochodzącego ze zwierząt urodzonych we Wspólnocie przed dniem 1 stycznia 1998 r., w przypadku gdy informacje dotyczące miejsca urodzenia i/lub miejsca hodowli, innego niż ostatnie miejsce hodowli, nie są dostępne, wskazania miejsca urodzenia i/lub miejsca hodowli zastępuje się wskazaniem „*(Urodzone przed dniem 1 stycznia 1998 r.)”.
- b) w odniesieniu do mięsa pochodzącego ze zwierząt żywych przywożonych do Wspólnoty, w przypadku gdy informacje dotyczące miejsca urodzenia i/lub miejsca hodowli, innego niż ostatnie miejsce hodowli, nie są dostępne, wskazanie miejsca urodzenia i/lub miejsca hodowli zastępuje się wskazaniem „*(Przywożone żywe do WE)” lub „*(Przywożone żywe z [nazwa państwa trzeciego])”.

*Artykuł 3***Uproszczenie wskazania pochodzenia**

Na podstawie art. 13 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, w odniesieniu do wołowiny pochodzącej ze zwierząt, które były hodowane przez 30 dni lub krócej:

- w Państwie Członkowskim lub w państwie trzecim, w którym zwierzę się urodziło,
- w Państwie Członkowskim lub w państwie trzecim, w którym zwierzę zostało ubite,

wskazanie tych Państw Członkowskich lub państwa trzeciego jako Państwa Członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym zwierzę było hodowane, nie jest wymagane, pod warunkiem że zwierzęta te były hodowane w innym Państwie Członkowskim lub państwie trzecim przez okres dłuższy niż 30 dni.

▼ M1*Artykuł 4***Wielkość i skład grupy**

1. Wielkość grupy, o której mowa w art. 13 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, ustala się:

- a) podczas rozbioru tusz lub ćwierci tusz, określając liczbę tusz lub ćwierci stanowiących jedną partię dla danego zakładu dokonującego rozbioru;
- b) w trakcie dalszego rozbioru lub mielenia mięsa, określając liczbę tusz lub ćwierci, których mięso stanowi jedną partię dla danego zakładu dokonującego rozbioru lub mielenia.

⁽¹⁾ Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 2012/64.

▼ M1

Wielkość grupy nie może w żadnym wypadku przekraczać jednodniowej produkcji.

2. W chwili ustanawiania partii, o których mowa w ust. 1, podmioty gospodarcze mają obowiązek zadbać o to, aby:

- a) w trakcie rozbioru tusz lub ćwierci tusz wszystkie tusze lub ćwierci tusz danej partii pochodziły od zwierząt urodzonych w tym samym państwie, hodowanych w tym samym państwie lub w tych samych państwach oraz poddanych ubojowi w tym samym państwie i w tej samej ubojni;
- b) w trakcie dalszego rozbioru mięs, w odniesieniu do wszystkich tusz pochodzących z mięs danej partii spełniono warunek, o którym mowa w lit. a), i aby wszystkie te tusze były rozebrane w tym samym zakładzie rozbioru;
- c) w trakcie mielenia mięso danej partii pochodziło od zwierząt poddanych ubojowi w tym samym państwie.

3. W drodze odstępstwa od zasady przeprowadzania uboju i rozbioru tusz w tej samej ubojni i tym samym zakładzie rozbioru, o której mowa w ust. 2 lit. b), w trakcie wytwarzania mięsa rozebranego podmioty gospodarcze są upoważnione do ustanawiania partii z mięsa pochodzącego od zwierząt poddanych ubojowi w nie więcej niż trzech różnych ubojniach i tusz rozebranych w nie więcej niż trzech różnych zakładach rozbioru.

4. W drodze odstępstwa od ust. 2 lit. b), w trakcie wytwarzania mięsa drobnego podmioty gospodarcze są zobowiązane przy ustanawianiu partii do przestrzegania jedynie zasady przeprowadzania uboju w tym samym państwie.

▼ B*Artykuł 5***Mielona wołowina****▼ M1****▼ B**

2. Dodatkowe informacje, które mogą zostać zawarte na etykietach, określonych w art. 14 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 są:

- a) od dnia 1 września 2000 r., wskazania, określone w art. 13 ust. 2 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, jak również data mielenia;
- b) od dnia 1 września 2000 r. do dnia 1 stycznia 2002 r., wskazania, określone w art. 13 ust. 5 lit. a) i) i ii) oraz lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, jeżeli dane Państwo Członkowskie podjęło decyzję o stosowaniu krajowego, obowiązkowego systemu etykietowania obejmującego takie informacje lub jeśli dany podmiot wskazuje takie informacje, zgodnie z przepisami tytułu II sekcja II rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, na zasadzie dobrowolności,
- c) od dnia 1 stycznia 2002 r. wskazania, określone w art. 13 ust. 5 lit. a) i) i ii) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

▼ M1*Artykuł 5a***Mięso drobne**

1. W drodze odstępstwa od art. 13 ust. 2 lit. b) i c) oraz ust. 5 lit. a) ppkt i) i ii) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, podmioty gospodarcze i organizacje umieszczają na etykiecie znajdującej się na mięsie drobnym następujące informacje:

▼M1

- a) nazwę państwa, w którym dokonuje się uboju zwierząt, z których uzyskano mięso drobne; na oznaczeniu musi znajdować się napis: „Miejsce uboju: (nazwa państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym dokonuje się uboju)”;
 - b) nazwę państwa, w którym wytwarza się mięso drobne, i numer licencji zakładu, w którym to mięso otrzymano; na oznaczeniu musi znajdować się napis: „Miejsce produkcji: (nazwa państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym wytwarza się mięso oraz numer licencji zakładu)”;
 - c) nazwy państw, w których urodziły się i były hodowane zwierzęta danej grupy; na oznaczeniu musi znajdować się napis: „Państwo, w którym urodziły się i były hodowane zwierzęta: (wykaz nazw państw, w których urodziły się i były hodowane zwierzęta)”.
2. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. a) i c), jeżeli wszystkie zwierzęta danej grupy były urodzone, hodowane i poddane ubojowi w tym samym państwie, podmioty gospodarcze są upoważnione do używania napisu „Pochodzenie” wraz z nazwą państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym zwierzęta były urodzone, hodowane i poddane ubojowi.

*Artykuł 5b***Paczkowane mięso rozebrane**

W drodze odstępstwa od art. 13 ust. 2 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, podmiot gospodarczy lub organizacja korzystająca z możliwości przewidzianej w art. 4 ust. 3 niniejszego rozporządzenia umieszcza na etykiecie znajdującej się na niepaczkowanym mięsie rozebrany następujące informacje określone w art. 13 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000:

- a) nazwę państwa, w którym dokonano uboju zwierząt, wraz z numerem licencji ubojni lub, w razie potrzeby, dwóch lub trzech ubojni, w których zwierzęta danej grupy poddano ubojowi; na oznaczeniu musi znajdować się napis: „Miejsce (miejsca) dokonania uboju zwierząt danej grupy: (nazwa państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym dokonano uboju (numer (-y)) licencji ubojni bądź dwóch lub trzech ubojni, w których dokonano uboju)”;
- b) nazwę państwa, w którym dokonano rozbioru tusz, wraz z numerem licencji zakładu rozbioru bądź, w razie potrzeby, dwóch lub trzech zakładów rozbioru, w których dokonano rozbioru tusz; na oznaczeniu musi znajdować się napis: „Miejsce (miejsca) dokonania rozbioru mięsa danej partii: (nazwa państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w którym dokonano rozbioru (numer (-y)) licencji zakładu lub dwóch lub trzech zakładów rozbioru)”.

*Artykuł 5c***Niepaczkowane mięso rozebrane**

1. W chwili wystawienia mięsa rozebranego do sprzedaży konsumentowi końcowemu w punkcie sprzedaży, podmioty gospodarcze i organizacje mają obowiązek zadbać o to, aby w przypadku stosowania odstępstwa przewidzianego w art. 4 ust. 3 ustanowienie partii było zgodne z wymienionym ustępem w odniesieniu do każdego niepaczkowanego mięsa rozebranego wystawionego jednocześnie do sprzedaży.

2. W drodze odstępstwa od art. 13 ust. 2 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, w punkcie sprzedaży konsumentowi końcowemu podmioty gospodarcze i organizacje umieszczają na niepaczkowanym mięsie rozebrany wystawionym do sprzedaży etykietę z nazwą państwa, w którym zwierzęta, z których pochodzi mięso, były urodzone,

▼ M1

hodowane i poddane ubojowi, oraz nazwę państwa, w którym dokonano rozbioru tusz.

Mięso pochodzące od zwierząt urodzonych i/lub hodowanych i/lub poddanych ubojowi w różnych państwach jest wyraźnie od siebie oddzielone w chwili wystawienia ich do sprzedaży. W punkcie sprzedaży informacja umieszczana jest w pobliżu tego mięsa tak, aby konsument końcowy w łatwy sposób odróżnił mięsa o różnym pochodzeniu.

Podmiot gospodarczy rejestruje numery licencji ubojni zwierząt i zakładów rozbioru tusz w przypadku niepaczkowanego mięsa rozebranego wystawianego razem do codziennej sprzedaży zgodnie z datą sprzedaży. Podmiot gospodarczy udziela tych informacji na prośbę konsumenta.

3. W drodze odstępstwa od art. 4 ust. 1 akapit drugi i pod warunkiem że spełniono wszystkie warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu, wielkość grupy może przekraczać jednodniową produkcję w przypadku niepaczkowanego rozebranego mięsa wołowego przeznaczonego do sprzedaży konsumentowi końcowemu.

▼ B*Artykuł 6***Procedury zatwierdzania**

1. Okres, przewidziany w art. 16 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, w którym ani nie zostało wydane zatwierdzenie, ani nie odmówiono jego wydania, ani też właściwe władze Państwa Członkowskiego, do którego wołowina jest wysyłana, nie zwróciły się o dodatkowe informacje uzupełniające, wynosi dwa miesiące, od dnia następującego po dniu przedłożenia wniosku.

2. Na podstawie art. 16 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, w odniesieniu do kawałków mięsa pierwszego gatunku w indywidualnych opakowaniach, etykietowanego w Państwie Członkowskim zgodnie z zatwierdzoną specyfikacją i wprowadzonego na terytorium innego Państwa Członkowskiego, w przypadku gdy do pierwotnej etykiety nie zostaje dodana żadna nowa informacja, okres przewidziany w art. 16 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 wynosi 14 dni.

3. Dla celów art. 16 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, wołowina w małych opakowaniach detalicznych, które zostały opatrzone etykietami w Państwie Członkowskim zgodnie z zatwierdzoną specyfikacją, może zostać wprowadzona na terytorium innego Państwa Członkowskiego i wprowadzona do obrotu bez wcześniejszego zatwierdzenia specyfikacji etykietowania przez Państwo Członkowskie, pod warunkiem że:

- a) dane opakowania pozostają niezmienione;
- b) specyfikacja zatwierdzona przez Państwo Członkowskie, w którym mięso zostało opakowane obejmuje również wprowadzenie opakowanej wołowiny do obrotu w pozostałych Państwach Członkowskich;
- c) Państwo Członkowskie, zatwierdzające taką specyfikację, udziela z wyprzedzeniem wszelkich niezbędnych informacji wszystkim pozostałym Państwom Członkowskim, w przypadku gdy zgodnie z zatwierdzoną specyfikacją opakowana wołowina ma być wprowadzona do obrotu.

Artykuł 7

Kontrole

1. Podmioty i organizacje w dowolnym czasie udostępniają ekspertom Komisji właściwemu organowi oraz odpowiednim, niezależnym organom kontrolnym w rozumieniu art. 16 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 swoje lokale oraz wszelkich dokumentów dowodzących, że informacje umieszczonych na etykietach są poprawne.
2. Właściwy organ oraz, w przypadku określonym w art. 16 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, niezależny organ kontrolny, przeprowadzają regularne kontrole dokonywane na miejscu w oparciu o analizy ryzyka, uwzględniające w szczególności złożoność danych specyfikacji. Z każdej kontroli sporządza się sprawozdanie opisujące wszelkie uchybienia jak również proponowane środki zaradzenia zaistniałej sytuacji oraz wszystkie terminy i nałożone sankcje.
3. W przypadku gdy opcja przewidziana w art. 16 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 nie zostaje zrealizowana, Państwa Członkowskie będą przeprowadzały inspekcje w taki sposób, by zagwarantować dokładność stosowanych etykiet. Ich częstotliwość ustalana jest w szczególności przez odniesienie do złożoności danych specyfikacji.
4. Podmioty, organizacje oraz niezależne organy kontrolne przekazują wszelkie istotne informacje właściwemu organowi.

Artykuł 8

Zatwierdzenia wydawane przez państwa trzecie

1. Komisja weryfikuje, czy zgłoszenia są kompletne, jak przewidziano art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000. Po otrzymaniu zgłoszenia, które jest niekompletne, Komisja informuje dane państwo trzecie, wskazując informacje, które są wymagane.

Kompletne zgłoszenia przekazuje się Państwom Członkowskim, chyba że Komisja dochodzi do wniosku, że procedury i/lub kryteria stosowane w danym państwie trzecim nie są równoważne w stosunku do norm przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000, zgodnie z jego prawem do tego na podstawie art. 17 ust. 2 akapit trzeci tego rozporządzenia.
2. Jeżeli w jakimkolwiek czasie Komisja uznaje, na podstawie zgłoszenia przewidzianego w art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, że właściwe jest zweryfikowanie, czy procedury i/lub kryteria zgłoszone przez państwo trzecie są obecnie zgodne z normami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000, Komisja może żądać, aby państwo trzecie udostępniło wszelkie niezbędne informacje. W szczególności, Komisja może żądać, aby państwo trzecie dostarczyło kopie specyfikacji zatwierdzonych przez wyznaczony właściwy organ. Komisja może ponadto zażądać żeby państwo trzecie upoważniło przedstawicieli Komisji do przeprowadzenia inspekcji w państwie trzecim.
3. Jeżeli jakiegokolwiek informacje lub zatwierdzenia wymagane na podstawie poprzedniego ustępu Komisja nie otrzyma w wyznaczonym przez siebie terminie, Komisja może wnioskować, że procedury i/lub kryteria stosowane w państwie trzecim nie odpowiadają normom określonym w rozporządzeniu (WE) nr 1760/2000.
4. Komisja może w każdym czasie zmieniać swoją pierwotną decyzję, w zakresie równoważności procedur i/lub kryteriów stosowanych w danym państwie trzecim, w zastosowaniu art. 17 ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

Artykuł 9

Sankcje

1. Państwa Członkowskie określą system sankcji stosowanych w wypadkach naruszania rozporządzenia (WE) nr 1760/2000 i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich wykonania. Ustalone sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Bez uszczerbku dla sankcji określonych w art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1760/2000, w sytuacjach, gdy wołowina zostało opatrzone etykietą:

- w sposób niezgodny z wymogami obowiązkowego systemu etykietowania, lub
- w wypadku stosowania systemu dobrowolnego, w sposób niezgodny ze specyfikacją, lub w przypadku braku zatwierdzonej specyfikacji,

Państwa Członkowskie żądają usunięcia wołowiny z rynku do czasu jego ponownego opatrzenia etykietą w sposób zgodny z niniejszym rozporządzeniem.

Jednakże jeżeli dane mięso spełnia wszelkie istniejące zasady weterynaryjne i higieniczne, Państwa Członkowskie mogą w uzupełnieniu sankcji, określonych w ust. 1, zezwolić na skierowanie takiej wołowiny bezpośrednio do przetworzenia na produkty, inne niż te wskazane w art. 12 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1760/2000.

3. Do dnia 1 stycznia 2001 r. usunięcia wołowiny z rynku dokonuje się tylko, gdy etykieta zawiera informacje mogące wprowadzić konsumenta w błąd lub informacje niezgodne z zatwierdzoną specyfikacją.

Artykuł 10

Dokumenty

Właściwy organ rejestruje zatwierdzone specyfikacje oraz, w szczególności, wszystkie podmioty i organizacje odpowiedzialne za etykietowanie wołowiny, oraz niezależny organ odpowiedzialny za kontrole.

Artykuł 11

Powiadamianie

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o:

- a) nazwach władz właściwych w zakresie wdrażania systemu etykietowania zgodnego z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 jak również dalszych, szczegółowych przepisów wykonawczych, oraz, w szczególności, przepisów dotyczących przeprowadzanych odpowiednich kontroli i nakładanych sankcji;
- b) do dnia 30 września 2000 r., wykaz wszystkich dobrowolnych wskazań, zatwierdzonych na ich terytorium;
- c) aktualizacji wykazu w odstępach trzymiesięcznych, określonego w lit. b).

Artykuł 12

Przepisy przejściowe

Na warunkach, które są zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 oraz z niniejszym rozporządzeniem,

▼B

- a) dobrowolne specyfikacje zatwierdzone zgodnie z art. 14 i 15 rozporządzenia (WE) nr 820/97 w dalszym ciągu obowiązują;
- b) krajowe, obowiązkowe systemy etykietowania wołowiny, zatwierdzone na mocy art. 19 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 820/97, w dalszym ciągu obowiązują do dnia 1 stycznia 2002 r. jak również wszystkie dalsze takie decyzje.

*Artykuł 13***Uchylenie**

Rozporządzenie (WE) nr 1141/97 niniejszym traci moc.

Jednakże rozporządzenie to stosuje się nadal do mięsa pochodzącego ze zwierząt ubitych przed dniem 1 września 2000 r.

Odniesienia do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytuje się zgodnie z tabelą korelacji w załączniku.

*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wołowiny pochodzącej ze zwierząt ubitych po dniu 1 września 2000 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

▼B*ZAŁĄCZNIK***Tabela korelacji**

Rozporządzenie (WE) nr 1141/97	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 2	Artykuł 1
—	Artykuł 2
—	Artykuł 3
—	Artykuł 4
—	Artykuł 5
Artykuł 1	Artykuł 6
Artykuł 3	Artykuł 7
Artykuł 4a	Artykuł 8
Artykuł 4	Artykuł 9
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 10
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 11
—	Artykuł 12
—	Artykuł 13
Artykuł 6	Artykuł 14